

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1.er NÚM. 108

BARCELONA: DIJOUS 20 DE ABRIL DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIES Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flores, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre): 1 pta. al mes
(Edició del matí): 1 pta. al mes
Paquet de VINTIGINCH NÚMEROS: 75 cèntims
Anuncis, escriptes, remittes y reclama, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten escriptes mortuòries fins a las sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matinalada.

Anuncis del dia

Santa Ignés de Monte-Pulciano, verge

Santa de dom: Sant Anselm, b. y dr.

Quaranta horas: Acaban a la iglesia parroquial de Sant Cugat. S'exposa a las sis del matí se reserva a dos quartes de vint de la tarda. Dom: comensan a la iglesia de las Arrepentidas. Cort de Maria: Pala visita a Nuestra Señora de la Guis, a la capella de Marçà. La Missa d'avuy: Es de Sant Joan Damasceno.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.^e E. Lozano.— 19 abril

Horas d'observació: 8 matí; 2 de la tarda.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 760.4; 767.19. Temperatures: Màxima: 23.5 sol; 19.0 ombra. Mínima: 14.1; 8.7 ombra.—Termòmetre: Hipe: 14.0; 15.2.—Fúts: 24 horas: 24.0.—Aigua evaporada en 24 horas: 2.60, 0.0.—Graus d'humiditat: 79.0; 80.5.—Vents: Direcció: NE; ONO. Velocitat per 1 h: 4.9; 13.—Mare del cel: Nebes: Pluvioses. Nivell: Classe: Cum. nim. Car'itat: 1.0; 0.0.—Observacions particulars: Sortida del Sol, 5 h. 15 m.—Puesta, 8 h. 42 m.—Lluna plena: Sortida, 12 h. 39 m.—Puesta, 2 h. 10 m.

LVMEN Bec d' Incandescencia — PEL GAS —

L'únic que dona una llum molt brillant sense tons més o menys verdosos o pàl·lids. Llum rosada que no fatiga la vista ni deprimeix el sistema nerviós. Dona gran relleu i l'verdader color als objectes; no fa fum, ni olor.

Potencia lluminica, 100 buïes

Gasto: la meya del d'un bec ordinari

Propia ab la seva gran irradiació pels grans establiments y als grans locals
Se transforman al nostre sistema tots los metxeros número 2 que tinguen fija lateral.
Hi han ENCENEDORS AUTOMÀTICS que s'apliquen a tots los sistemes. Lo llum s'encenent sol al obrir la aixeta.
Aviat hi haurà INTENSUS que donan la llum d'un arch vellut d'6 ampères ab molta major economia

DESAPTX: Claris, 46 y 48, baixos, Barcelona

Als arquitectes y mestres d'obras

L'establiment més barat que s'ha vist en RAJOLAS DE VALENCIA y domos materials pera la construcció d'obras, es al carrer ARIBAU, NÚM. 63, (esquerra del ensanche).—Joseph Coral, Barcelona.

Envasos pera llet

Ampolles de cristall ab tap de porcelana y montura de ferro estanyat. Sepúlveda, 183.

Meritori

Se'n desitja un ab bones referencies y bona lletra. Balmes, 16, pral., de 12 a 1.

J. MARSANS ROF. —Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

Las elecciones de Barcelona

Lo resultat de las elecciones de Barcelona en las cent cinquanta seccions primerament conegudas, va causar bona impressió. Avesats a veure atribuir a cada candidat milers de vots imaginaris, las xifras modestas que apareixien en l'escrutini, ben en armonia ab la fredor del cos electoral y l'estat de falsificació de las llistas, feyan l'efecte de una votació veritat.

La mateixa dispersió de las rotas montadas pels cacichs al cap de poch de funcionar, semblava revelar lo propòsit de fer imperar tota la sinceritat compatible ab los vicijs de un sistema convencional y arbitrari com lo actual sistema electoral, es a dir, la sinceritat relativa, ben relativa, de las elecciones francesas, en las quals lo govern ab tot lo respecte degut a la lletra de la llei coacciona lo cos electoral únicament ab la força casi sempre irresistible de las llistas, feyan l'efecte de una votació veritat.

La mateixa dispersió de las rotas montadas pels cacichs al cap de poch de funcionar, semblava revelar lo propòsit de fer imperar tota la sinceritat compatible ab los vicijs de un sistema convencional y arbitrari com lo actual sistema electoral, es a dir, la sinceritat relativa, ben relativa, de las elecciones francesas, en las quals lo govern ab tot lo respecte degut a la lletra de la llei coacciona lo cos electoral únicament ab la força casi sempre irresistible de las llistas, feyan l'efecte de una votació veritat.

La mateixa dispersió de las rotas montadas pels cacichs al cap de poch de funcionar, semblava revelar lo propòsit de fer imperar tota la sinceritat compatible ab los vicijs de un sistema convencional y arbitrari com lo actual sistema electoral, es a dir, la sinceritat relativa, ben relativa, de las elecciones francesas, en las quals lo govern ab tot lo respecte degut a la lletra de la llei coacciona lo cos electoral únicament ab la força casi sempre irresistible de las llistas, feyan l'efecte de una votació veritat.

La mateixa dispersió de las rotas montadas pels cacichs al cap de poch de funcionar, semblava revelar lo propòsit de fer imperar tota la sinceritat compatible ab los vicijs de un sistema convencional y arbitrari com lo actual sistema electoral, es a dir, la sinceritat relativa, ben relativa, de las elecciones francesas, en las quals lo govern ab tot lo respecte degut a la lletra de la llei coacciona lo cos electoral únicament ab la força casi sempre irresistible de las llistas, feyan l'efecte de una votació veritat.

toral, que no més s'adquireixen a força d'experiencias, a copia de gastar milers de toneladas de carbó, travessant mars de debó, en lloch de gronxarse en l'aygua ransa dels ports.

Avuy com ahir, com sempre, per ferse rotlo en lo concert dels pobles s'han de tenir diners, foras diners. Ab miseria s'arriba al estèril heroisme de sacrificar inútilment la vida, però a res més. Don Quijote no va poguer comprar-se una celada d'acer, y anava a cassa d'aventuras ab una de cartó; Espanya hi ha anat ab celada de cartó a embestir als Estats Units, y naturalment, n'ha sortit mal parada.

Peró no n'hi ha prou de tenir las arcas plenas d'or, cal tenir una idea, y seguir-la ab constancia, sense recular davant dels obstacles, ni desistir per las momentànies contrarietats que surten sempre a tota empresa. El poble que no té una idea no va en lloch, pot moures y moures molt, però no va, lo portan.

Peró Espanya no té govern ni administració, ni pensament propi en l'ordre internacional. Com estan las fronteras?

Com estan las costas? Y las diposits militars? Y las unitats tácticas? Y la educació militar? Y la hisenda pública? Y la situació del país?

Tot está igual que avans del darrer desastre, tot menos los deutes del Estat y las contribucions dels ciutadans.

Llegeixin las lamentacions de El G'lobo, de Madrid, apropièdels las maniobras de la escuadra inglesa en aguas españolas y veegin com nos preparém pera fer un gran paper en lo concert internacional.

«Ya hemos dicho que la ría de Arosa está huérfana de toda defensa, a pesar de las condiciones naturales de sus orillas, que permiten una fortificación formidable a poco precio...»

No nos duelen hoy que vengan los ingleses a celebrar sus fiestas magnas y ejercicios militares en aguas españolas; honor es este que debe agradecerse y provecho que no debe despreciarse. Duélenos, sí, que la soberanía se manifieste con tanta pobreza en la ría de Arosa, cuando la extranjera se presente en ella adornada con tan ricas galas.

Apena el ánimo tener que confesar—pero es lo cierto—que en aquellas tranquilas aguas no ondea sobre ningún fuerte ni cuartel la bandera de la Patria, ni sobre aquellas vastas y fértiles orillas tienen más representación nuestro Ejército y Armada que los individuos del Cuerpo de Carabineros de tierra y mar, encargados de servicios puramente fiscales; el jefe y subalternos de la comandancia de Marina de Villagarcía y los números de la Guardia civil de cinco ó seis puestos de otros tantos pueblecillos. A esto estará reducida la representación de España en las aguas de la Arosa cuando lleguen a ellas los poderosos acorazados del Reino Unido y desplieguen el aparato de fuerza de sus cientos de cañones y miles de tripulantes ante cincuenta fusiles Remington de otros tantos hombres diseminados por las orillas de la ría.»

L'espectacle verdaderament es lamentable, però sent tan fresch lo daltabaix de las colonias, l'extranyesa del G'lobo es d'un candor y una ingenuitat imponderables. Si després de dos anys de guerras y de següents amenasses d'intervenció estrangera, la entrada de la bahia de Manila estava indefensa, qué té d'extrany que no hi hagi canóns ni forts a la bahia d'Arosa?

Tant se val que's parli de tractats ab Portugal, que siguin una amonesta pera la soberania espanyola a Galicia, com que s'insinui si en la próxima conferencia del desarme europeu se tractarà de Catalunya y las Balears. Anys y anys van seguir los Estats Units d'una manera ben clara una política encaminada a la anexió de Cuba, y no obstant un insignificant exercit de ocupació no va trobar obstacle seriós en una isla en que Espanya hi tenia dos cents mil homes sobre las armas.

La previsió dels bons governs admira, com la deixadesa dels mals governs desespera. Ha de ser heróms pertanyer a un Estat que obri ab reflexió, fixa sempre la vista en lo pervindre, a un Estat que sapiga ahont va y hi vagi ab decisió y energia; però nosaltres no la tenim aquesta sort y probablement trigarem encara a tenir-la.

ENRICH PRAT DE LA RIBA.

Mossegada de monstre

La fábrica de teixits y filats dels senyors Vilalta y Comp., s'aixeca a una horeta del poble, tocant sas parets las mateixas aigües del Francolí que la posan en mohiment, en un recolze del riu, baix d'un fondo que sombrejan los castanyers y la albars gegantins.

Allí's travalla de nit y de dia; quan falta la llum del sol, l'electricitat se encarrega d'il·luminar aquelles llargas quadras plenas de màquines en mohiment, cada una de las tals, ab sas respectives noyas que las cuidan, anant y venint ab ella, darrera l'un cop l'altre, seguit, seguit, sens reposar may, com si aquella carn humana formés part d'aquella combinació de ferros que també's belligan com si tinguessen vida propia.

A las onze del dia dona gust de veure las collas de noyas que ab lo cistellet al bras surten del poble en direcció a la fábrica. Tot lo camí cantan y riuen com a benaventurades; hi van contentes, festoses, satisfetes de la seva sort. Totas las que van a la fábrica son las que'l diumenge van més ben mudades; las que treballan al poble ó ajudan a casa seva, no guanyan casi res, y de una hora lluny se coneixen. Las altres no, de lo que guanyan sempre n'hi ha per roba y a la festa van que semblen senyoretas.

Per allà a las dotze arriban a la fábrica, hont relleven las altres que degde las dotze de la nit qu'están treballant. Aquestes tornan al poble, cuidan un poch la casa, y a mitja tarde a dormir fins a las onze de la nit, hora en que deuen dirigir-se novament a la fábrica a substituir a las que s'hi posan a las dotze del dia.

Las nits de fosca ó de mal temps, fa feresa véurelas marxar. Quan no s'hi ven, portan cada colla alguna llanterna pera il·luminar el camí, un camí tort y pedregós, fosc sempre entre dos marges sobre quinas pedras s'estenen ombrosas ramas de garrofers y de oliveras. Quan plou ó fa vent, desallant totas las incomoditats també s'hi encaminan; sols allavoras se recordan de lo penós de sa existencia, sols allavoras als cel una mirada de misericordia. ¿Que han fet ellas, pobres noyas, perque se las castigui de aquella manera tan cruel? ¿La pobresa es ben desgraciada! L'aygua que peta furienta per las fullas dels garrofers, lo vent que xiala entre sas branques, fa arribar a sas orellas com misteriosas veus de follets y de fantasmas que buscan aterroritzarlas.

L'Ursuleta era una de las más simpáticas d'aquellas noyas. L'Ursuleta festejava, y'l seu xicot se l'estimava, se la estimava molt. Quan més feréstega era la nit, era quan menos falta feya a rébre. Al capdament de la pujada que enmena a la fábrica, l'esperava assegut sobre'l marge, fumant l'un cigarro darrera l'altre, esperant ab daltir veure pujar a la seva aymada. Ab sortir de la fábrica, l'Ursuleta dirigia una mirada camí amunt per veure si divisava la llumana de la brassa del cigarro brillant entre la fosca; si la veya ya pujava més contenta. En sent a dalt, los dos se quedavan un poquet enrra de la colla, y conversant de son amor arribavan al poble quan la campana de las horas feya ressonar una batalla entre la calma y silenci de la nit.

HAMLET

Ab aquest títol lo nostre estimat amic en Joan Maragall, fa en lo *Diario de Barcelona*, un hermés article que coincideix ab anteriors apreciacions nostras, en quin sentit estém plenament conformes.

N'extröyem los fragments principals que van a continuación:

«Hoy el pueblo español es un gran Hamlet. También le han sido reveladas tremendas inquietudes, y al imponerse el deber de repararlas y regenerarlas ha podido exclamar: «¿Qué le hubiera venido! porque el sentimiento de su debilidad se le ha aparecido sin mántico con aquella revelación. Por esto, como Hamlet desvaría y duda. Finge querer averiguar la verdad de su ignorancia antes de emprender radicalmente la reparación; pero en el fondo lo que quiere es dilatarla porque no se siente con fuerzas para acometerla. Habla el pueblo español por boca de muchos en la representación nacional y en la prensa: todo se le va en denuncias vagas y en críticas vagas y en palabras sonoras; todo se le va en programas y programas de regeneración... pero para mañana, para otro día...»

ulls, tal cop presentint lo cop fatal que se li esperava.

Tots los cuidados del metge no valgueren res pel bras de l'Ursuleta; vinqué la gangrena. Vegé que anava a fer una desgraciada, sentia lo que anava a fer, però ants que véurela morir, prengué la llanseta y li llevá'l bras. Ants que matarte he preferit desgraciarte, li digué, val més perdre'l bras que la vida. ¿Y'l pá de casa, senyor doctor? preguntá ella. Lo metge no sapigué qué contestar a aquesta pregunta; sa ciencia resultava mesquina, enfront una pregunta tan profunda. Dugas llágrimas se encarregaren de substituir a la contesta.

Mentres l'Ursuleta necessitá los cuidados del metge, los amos de la fábrica no deixaren de pagarli la setmanada, lo mateix que si hagués treballat. Amés, tots los treballadors y treballadoras se l'estimavan tant y sentiren tant la seva desgracia, que determinaren entre tots, un tant cada ll, voluntariament, ferli una segona setmanada, perquè millor pogués atendre a sas necessitats. Del mal lo menos, tothom deya, al menos no se l'ha abandonada.

Lo seu xicot anava a véurela cada dia sens falta. Quan li notificá que li anavan a tallar lo bras se torná groch. S'hi oposá resoltament, li digué que no ho consentís, que ja curaria. De cap manera podia permetre que aquell bras dret, ab aquella mà tan hermosa que tant havia acariciat, se separés per sempre del cos de sa estima. ¡Oh! y amós era'l bras ab lo qual se guanyava'l pá. L'Ursuleta atenent la voluntat del seu estimat s'hi oposá tant com pogué, però no hi hagué remey, quan lo bras fou tot una gangrena, una massa informe de carn pudrifa, hagué d'amputarse salvant aixís al cos de la infecció y a l'Ursuleta de la mort.

Un cop lo bras amputat, en quinze dias se vegé manca, però curada. Ja estava bona... y los amos de la fábrica, donchs, li retiraren la setmanada y sos companys de treball sa ajuda. La miseria comensá a entrar a casa seva; ja no podia guanyar lo pá. Un dia, com se temia ja, lo seu xicot li digué:

«Mira, Ursuleta, sento molt tenir-te que donar un disgust tan fort, més a més després d'haver sigut tan desgraciada; t'hi jo no podém casarnos.

L'impressió que aixó feu a l'Ursuleta sigué tant gran, que no pogué més que preguntar ab ven esgayada:—¿Per qué?

«Ja veus que no és lo que érats ants.

T'estimo com avants, més encara, molt més, perque la feya desgracia m'ha tocat al cor, m'ha fet tant de mal com a tí, però no podém casarnos. Jo soc un pobre y necessito del treball pera viure, necessito també que la meya dona treballi, y tú, ja ho veus... no pots treballar.

L'Ursuleta quedá ab los ulls entelats y la gola nuada; ni podia parlar ni mirar tampoch aquí aixó lideya. Únicament ab sa vista d'agonitzant, allí, en lo fondo de l'espai, entre una fosca misteriosa, veya una màquina, un monstre de ferro, oberta sa boca y movent sas fileras de caixals com la d'un llop afamat. Era aquell monstre que d'una mossegada se li havia dragat lo bras dret, lo pá de sa casa y l'amor que guardava feya tres anys, dintre son cor de verge. Desde aquell dia, sola y en la miseria, ab una expressió que arriba al cor, no's cansa may de repetir: ¡Bé podia matarme!

JOSEPH ALADERN.

dia. Primero esperaba la conclusión de la paz, después un cambio de gobierno, luego la disolución de las Cortes, ahora que pasan las elecciones, más tarde que se voten los presupuestos, que pase el verano. Y pasará el verano, y el otoño, y el invierno, y volverá la primavera, y tendremos unas cuantas asambleas más, unos cuantos discursos y programas, unos cuantos tribunales de honor, unas cuantas votaciones y nos quedaremos con el parlamentarismo de siempre con iguales gobernantes, con análoga administración, con los mismos militares y con idénticos políticos. Vendrán, como ya han venido, ocasiones de hacer algo, y el pueblo español siempre encontrará, como ya ha encontrado, excusas para no hacer nada; y si en un momento de exaltación se lanza a obrar, su esfuerzo será violento y desgraciado; habrá aquello que más debe amar, y dejará en pie los principales objetos de su justo odio. Tirará estocadas a una cortina por hay alguien detrás, y caiga quien caiga.

Porque lo que le falta al pueblo español no son motivos ciertos, ni madurez de los tiempos, ni ocasión para mostrar su fuerza, ni objetos en que ejercitarla con justicia y eficacia; lo que le falta es esta fuerza misma, energía para la reacción, ánimo.

Y vendrá la catástrofe, vendrá contra su voluntad, por la fuerza de las cosas, y arrastrará a culpables y a inocentes y a España misma que, como Hamlet, podrá exclamar al morir a los pies de un extranjero: «¿A mí no me quedaba más que el silencio eterno!»

Peró en este sombrío final de la tragedia shakespeariana cuyo paralelismo con el actual estado del espíritu español se nos ha impuesto tristemente, hay un rayo de luz de gran fuerza simbólica.

Dominando aquel trágico espectáculo de muerte, aparece joven, fuerte, sereno, acompañado del alegre toque de clarines desasido de victorioso, el príncipe Fortinbras de Noruega, quien, semejante al sol, viene a barrer las nubes de tanta tristeza como allí se ha acumulado. Y al verlo en pie y lleno de ardor y vida junto al desdichado Hamlet espirante, surge espontánea la comparación entre aquellas dos naturalezas.

Si el príncipe noruego hubiese podido influir en el principado danés, en su sangre, y en ella el vigor y la serenidad de su temperamento equilibrado, otra hubiera sido a buen seguro la suerte de Dinamarca. Porque la fuerza vital de aquel hombre del Norte justificándose y asimilándose a condiciones tan estériles como por otra parte Hamlet poseía, activándolas, robusteciéndolas y equilibrándolas, podía hacer de este hombre nuevo, un firme vengador de los crímenes cometidos, y finalmente un Rey glorioso.

Esta transformación que el individuo a individuo no es más que una representación ideal de una curiosidad fisiológica, de pueblos a pueblos puede ser una evolución natural y es casi una ley histórica.

Esta evolución y esta ley empezian a cumplirse en España, al menos en algunas de sus regiones que vivan más de la vida moderna, y se cumplen no ciertamente en forma de invasión armada, ni de reducción a esclavitud, ni de aniquilamiento de nacionalidades, sino al contrario, por la atracción del trabajo, por solidaridad de gentes activas, por mezcla pacífica y amorosa de sangres, por asimilación. La renovación está iniciada: aceptémosla fomentándola, y pronto Hamlet empezará a sentir los efectos de la transición de vida de Fortinbras.

L'espirit sá y robust del article d'en Maragall es lo que ha d'animar al poble català.

Serenament convençuts de la missió que'ns toca dintre d'Espanya als catalans, hem d'acudir a la pacífica lluita constantment pera anar imposant lo nostre criteri, sense impaciencies y sense defalliments ni excepcions.

Fents cada dia més fort y apte en lo treball y en la civilització, lo poble català arribarà com Fortinbras al punt y hora del seu just y pacífic domini.

Gazeta Bibliogràfica

Las ideas de gobierno sustentadas por Santo Tomás de Aquino, apoyan el regionalismo.

Ab aquest títol, nos ha enviat don Cosme Pàrpal y Marqués, un exemplar de son discurs llegit lo dia 5 de mars a la Academia Calasancia.

No es lo discurs del senyor Pàrpal una obra de pretensions en què's descorreixin nous horitzons ó s'esclareixin ab noves llums qüestions perfectament escotades. Lo senyor Pàrpal se limita a indicar l'importancia de la qüestió regionalista; a dir lo que es y a lo que s'encamina lo regionalisme, y a demostrar que Sant Tomàs, al exposar sas idees sobre'l govern dels pobles, ho fa ab un criteri marcadament regionalista.

Per lo indicat ja poden comprendre nostres lectors que havém llegit ab simpatia lo discurs del senyor Pàrpal; que son treball lo creyem meritori y'ns complan l'interés que demostra pànders per lo regionalisme; que l'aplaudim, quel' felicitem... però, si, lo títol ja'ns feua arrugar lo front y sospitar que no hi estariam expost lo senyor Pàrpal. La paraula *regionalisme* may ens ha sigut gaire simpática; la obra del senyor Brañas encaminada a explicar son sentit no'ns ha satisfet més que a mitjas.

Lo senyor Pàrpal usa en son discurs la paraula *regionalisme* y segueix lo criteri del senyor Brañas, més, com viu a Barce-

(Luzón) un barco conduint tropes per socorrer a algunes foras espagnolas que's trobaven a n'aquell punt de la Filipina.

Ategeix que un tinent nort-americà y moltes foras que manava van caure en una emboscada dels insurrectes.

Los periódichs atribuïhen molta importancia a n'aquest fet.

Londres.—Los periódichs comentan la situació de Filipinas y diuen que la política imperialista trobarà molts enemics a n'aquesta hora de la realització dels plans que tingui respecte l'arxipèlag.

Excitació

Londres.—A Jamaica hi ha gran excitació ab motiu del recarreg del 40 per cent que's Estats Units volen imposar a las bananas y cafés.

Diuen que aquest augment implica la ruïna del comerç de Jamaica.

La peste bubónica

Bombay.—Va cedint la peste bubónica.

Se calculen en 250,000 las personas que han mort atacades desde'l comens de la epidemia.

Actualment moren 100 personas diàries.

Condempnas

Sant Petersburg.—Lo Consell de Guerra ha condemnat dos generals pertencents a famílies aristocráticas del Imperi y a 16 qüefes y oficials del exèrcit, van a ser deportats a Siberia per haverse apropiat molts milers rublos.

Los passius d'Ultramar

Madrid, 19, 5 tarde.

Al teatre Martín s'han reunit avuy uns 400 individus pertencents a classes passives d'Ultramar, entre'ls quals hi trobaven bastantes donas.

Acordaren protestar de la disposició del Govern, que's iguala als passius de la Península.

Banquet a Valencia

Lo nou bisbe de Cádiz

Madrid, 19, 5:15 tarde.

Los republicans de Valencia projecten celebrar un banquet popular al teatre, pera festejar lo triomf d'en Blasco Ibañez y en Morayta.

A Cádiz s'ha celebrat l'entrada del nou bisbe, d'una manera solemne.

Mes d'en Castelar.—Presidencia de las Cortes.—Renuncia

Madrid, 19, 5:40 tarde.

Los amichs del senyor Castelar insisteixen en assegurar que l'acta de Muriella es producte d'artimanyas electorals, y diuen qu'aquest la renunciaria.

—Es segur que será nomenat lo general Martínez Campos, president del Senat, y en Pidal, president del Congrés.

—Los senyors Castelar y Salmeron han renunciat als oferiments que se'ls ha fet d'elegerlos senadors, per varias Universitats.

Firma de Guerra

Madrid, 19, 6:35 tarde (urgent).

Ha sigut nomenat Governador militar de Pontevedra y Vigo, lo general Arizmendi.

S'ha concedit la creu de Sant Hermenegildo als generals Nario Santiago e Infanta y l'hàbit de Calatrava al comte d'Agüera.

S'ha nomenat director del Parque de Figueras al tinent coronel d'artilleria que despenyaba'l mateix càrrech a la Seo d'Urgell.

Varias noticias

Madrid, 19, 7 tarde (urgent.)

Se parla de la formació d'un tribunal d'honor pera jutjar a un comandant caixer de la Subinspecció d'infanteria a Cuba.

—La Companyia Transatlántica ha entregat al Govern una nota dels barcos que han d'anar a Filipinas pera efectuar la repatriació, sobre la base de 4,000 repatriats.

—Se tracta de concedir lo retiro a n'en Teijeiro, puig son passe a la reserva es impossible, per oposarshi's seus companys.

CARBONS

Telegrama facilitat per la casa Almirall

Lockets granat. . . 23.9 chelines c. a. f.
Idem menut. . . 18.3
Newcastle. . . 18.6

Bolsa de Madrid

Madrid, 19, 3:40 tarde.

(De la casa Marsans Rof)

4 per 100 Interior contat	64.35
fi de mes.	64.40
fi próxim.	64.40
Exterior	64.40
Dente amortizable	70.40
Cubas 1890.	69.00
Aduanas 5 per 100.	66.05
Filipinas 5 per 100.	66.05
Bonos Tresor.	70.40
Banch Espanya.	131.40
Tabacoa.	413.00
Cambis a París.	270.00
Curs del Interior a Madrid (61/10)	25.35
25-40.	

Bolsa de París

París, 19, 2:15 tarde.

Exterior Espanyol 4 per 100. . . 59.97

Bonsa francesa 3 per 100. . . 1.02 07

F. C. Nord d' Espanya. . . 157.00

F. C. M. Z. y Alcant. . . 282.00

Norts prioritat. . . 000.00

Cubas (1890). . . 280.00

Cubas (1890). . . 000.00

Bolsa de Londres

Londres, 19, 4:42 tarde.

(De la casa M. Arnús y Companyia)

Exterior Espanyol 4 per 100. . . 59.95

CURS DE CAMBIS EN ALTRES PLASSAS

Curs del Exterior a París: (59/20) 45-65-90 y 97.

Curs del Exterior a Londres: 58.97.

Butlletí Bursátil

Barcelona 19 de Abril de 1899.

SESSIO DEL MATÍ

Curs del Interior: 64/20-30-25-35-27-52 y 25.

Se tanca a las 4 tarde

Ahí Avuy

4 per 100 Interior fi mes.	64.07	61.48
4 per 100 Exterior fi mes.		
Banch Colonial fi de mes.		
F. C. Nord fi mes.	45.80	46.70
Francia fi mes.	44.65	45.45
Orense fi mes.	12.70	12.75
Cubas 5 per 100 contat.	68.87	67.12
Cubas 5 per 100 contat.	58.0	59.25
Emp. Aduanas 5 p. 100 compt.	94.75	95.0
4 per 100 Amortizable compt.		
Emp. Filipinas 5 p. 100 compt.	79.75	79.62
Francia, vista.	19.25	19.75
Lliuras, vista.	80.65	80.22

Obligacions comptat

Municipal 5 per 100.	
5 per 100.	
Segovia 5 per 100.	83.00
Almanes 5 per 100.	81.00
Id. adheridas 3 p. 100.	87.75
Sant Joan de les Abadesas 8	58.00
Francia 5 per 100.	84.25
8 per 100.	43.50
Cédulas 5 per 100.	89.50
Roda a Reus 3 per 100.	82.00
Orense.	82.25

Cambis sobre l'extranger

Londres 90 div. . . d. 29.75

8 y 9 div. . . p. 37.23

a la vista. . .

París a la vista. . . p. 19.75

PREU DE L'OR

OR ESPANYOL

Centens Alfons 1851—Centens Isabelins 1400.—Monedas de 2 pessetas 1400.—Unas 1500.—Or menut 1400.

Nota.—Aquests preus son de compra.

OR EXTRANJER

Buenos Ayres.—Prima 0.0000 per 100

ULTIMA HORA

DE 4 A 5 TARDE

4 per 100 Interior: 61/12-61/15.	
Norts: 46.75.	
Francia: 45.40.	
Orense: 12.80.	

SESSIO DE LA NIT

Curs del Interior: 61/30-47-53-53-56-55 y 57.

A las 7:30 tanca

4 per 100 Interior.	61.57 d.
Norts.	46.80 d.
Francia.	45.45 d.
Orense fi mes.	12.80 d.
5 per 100.	58.97 p.

ELECCIONS

Los últims datos que'ens donan al Govern civil de las eleccions en aquesta provincia, son los següents:

Arenys de Mar.—Don Joseph Maria Planas y Casals, 3,841.

Faltan 2 seccions:

Berga.—Don Lluís Pons, independent 2,598.

Don Antoni Rosal, independent 3,750.

Faltan 8 seccions.

Castellorsal.—Don Ramon Rocafort, adicte, 3,910.

Faltan 3 seccions.

Granollers.—Marqués de Santa Isabel, adicte, 3,256.

Don Miquel Laporta, federal, 863.

Faltan 12 seccions.

Igualada.—Don Ramón Godó, independent, 3,640.

Don Marian Mauri, polavieja, 1,520.

Mataró.—Don Trinitat Rius, polavieja, 5,714.

Faltan 2 seccions.

Sant Feliu de Llobregat.—Don Magí Sandiumenge, adicte, 2,204.

Don Lluís Sedó, romerista, 2,427.

Don Odón de Buen, republicà, 1,307.

Faltan 7 seccions.

Vich.—Don Ramón d'Abadal, regionalista, 2,647.

Don Salvador Badia y Andreu, adicte, 2,231.

Faltan tres seccions.

Vilafraanca del Panadés.—Comte Moy, adicte, 2,833.

Don Salvador Rovira, 2,354.

Faltan 7 seccions.

Vilanova y Geltrú.—Don Joan Ferrer Soler y Vidal, 5,232.

Faltan 6 seccions.

Darrera informació

Telegramas de l'Extranger

L'assumpto Dreyfus

París, 19, 10:40 nit.

Arny al Tribunal de Casació hi ha hagut un careig entre'l general Roger y Piquart, apropòsit de l'assumpto Dreyfus.

Visita naval

Los catòlics d'Àustria

París, 19, 11:11 nit.

S'assegura que l'esquadra alemanya visitarà aquest estiu alguns ports d'Itàlia.

—Comunican de Viena que'l diari catòlic lo *Waterland* publica un manifest excitant als catòlics a emprendre una campanya contra'ls que treballan pera la separació d'Àustria.

Contra Mac-Kinley

París, 19, 11:38 nit.

Comunican de Washington que las noticias de Filipinas produheixen molt mal efecte y animan als enemics d'en Mac-Kinley pera ferlo impopular.

Si no milloran las impresions perillará la reelecció d'en Mac-Kinley.

"The Times," y'l desarme

París, 19, 11:54 nit.

The Times diu que Inglaterra apoyará'l desarme en tant que no s'oposi als interesos generals de la Gran Bretanya.

Se compren que Rússia proposi'l desarme, puig li convé referse, y després no l'importará una guerra que faria ab las facilitats que li donarian las riquesas acumuladas en alguns anys de pau.

La política no está en armonia a la bondat de la naturalesa humana.

Daily Mail y'l conflicte yanqui-tagal

París 20, 12:15 mat.

The Daily Mail, comentant la situació dels yanquis a Filipinas, publica un article vehementissim dient que las victorias dels yanquis han desperat los gelos d'Europa y aquesta s'ompliria de goig si'ls filipins venjessin a Espanya.

Per altra part, l'abandono de las Filipinas seria una cobardia y Europa se burlaria dels Estats Units si arribés aquest cas.

Al círcols de Londres se considera que'l abandono de Filipinas pels yanquis, sería fatal pera'ls interesos d'Inglaterra a Xina.

"The Morning Post,"

París, 20, 12:40 mat.

The Morning Post censura la nous impostos sobre l'importació de vins, mida que disgustará ala exportadors de Portugal, Italia y Espanya, quina amistaat convé que conservi l'Inglaterra.

"EL NACIONAL"

Fi de la campanya "Verdades"

Madrid, 19, 8:15 nit.

Publica avuy *El Nacional* l'últim article sobre «Escándalos filipinos»; per lo menos aixís se dedueix del seu context.

Diu, en efecte, que ab lo seu treball d'avuy dona per terminat lo sacrifici que voluntariament s'imposà d'aclarir tot lo referent a la capitulació de Manila.

En aquestes articles, diu, mes que ab lo cap, escrits ab lo cor, no s'hi haurà trobat lo florit llenguatge del escriptor correcte; pero en cambi hi ha un eco indiscutible de veritat, que tracta de fer ressonar desde Manila a la mare patria, sense resultat; y per aixó s'ha vist precisat a fer sortir lo seu nom de la modesta esfera en que sempre ha viscut.

Si'ls qüefes y oficials tinguessen la necessaria independencia d'acció, creu que qualsevol d'ells, ab mes mèrits y millors condicions, hauria portat a cap son treball.

Si en los Tribunals d'honor hi hagués bastantes garantias, es evident qu'en lo exèrcit hi hauria qüefes y oficials que presentarian importants denuncias, mantingudes unes ab provas irrecusables, altres baix paraula d'honor o apoyades pel testimoni de cont testichs, sobre las infraccions de molts, alts y baixos, en aquelles desastrosas campanyas.

A propòsit d'aixó, diu que son moltes las denuncias que van de dalt a baix y pocas las que van de baix a dalt. Y es que'l petit que s'atreveix a formular càrrechs ja sap que se li esperan las prosonas militars, o quant menos un arrest, quedant deshonrat y sense pa pera donar als seus fills, per haverse posat a «Quijotes». En cambi, quant se tracta de un poderós, d'un príncep de la milicia basta que fassi la denuncia pera que aquesta passi com article de fé y sigui condemnat l'infelís acusat.

Per aixó creu que deuria borrar-se de nostras prácticas «E de nostres lleys aquesta màxima: «Es falta de respecte e indisciplina tot lo que's digui contra'ls superiors, donchs la infalibilitat está en relació directa ab los empleos aixís que es van obtenint.»

Segueix dient que si l'actual ministre de la Guerra donés garantias als qüefes y oficials del exèrcit, creu que avans d'un mes la regeneració del mateix seria un fet: hauria desaparegut la part gangrenosa, y la part sana podria ostentar ab singular orgull l'honor uniforme que tants dias de gloria ha donat a la patria.

Diu després que lo que ha referit en sos articles es la veritat pura y neta de lo ocorregut en la capitulació de Manila.

Are ja se sab quins son los aptes y quins los ineptes o culpables.

Jo, diu, he cumpert ab lo meu deber d'espanyol.

Lo Tribunal Suprem cumpirà ab la justicia.

Los ineptes, a la escala de reserva: los culpables, a la escala de penas del códich de Justicia Militar; pera'ls dignes de premi, la creu de San Fernando.

Los incompatibles

Madrid, 20, 12:15 mat.

Se diu que desseguida que demà se proclamïn los candidats, dimitirán los que tinguin càrrech de funcionarios públics facilitant las ideas del Govern, respecte a incompatibilitats.

Mort d'un diari.—Lo que diu "El Nacional,"

Madrid 20, 12:50 mat.

Ha deixat de publicarse'l periódich canovista *El Estandarte*.

El Nacional, en un article titulat «Primer paso», creu que las censuras ministerials a l'indiferencia electoral y a las deficiencias del sufragi, revelan la intenció de restringirlo conforme a las tendencias plutocráticas que demostra el govern, com ho prova'l projecte de incompatibilitats.

Afirma que la limitació del sufragi, en lloch de perfeccionarlo, será'l primer pas en lo camí de la reacció.

Peticio

Madrid, 20, 1 mat.

Una comissió de fabricants ó indus-

COTONS

	Tanca mercat	Clausura anterior	Alta	Baixa
18 Abril 1899.				
NOVA YORK . . . (Disponibles.)	6 5/16	6 5/16	—	5
NOVA ORLEANS . . . (Disponibles.)	5 3/8	5 3/8	—	0
Arribos en los ports dels Estats Units lo dia 18 Abril.	5 11/16	5 11/16	—	13,000 balat.
en igual fetxa de l'any passat.	5.62	5.63	—	17,000
19 Abril 1899.				
LIVERPOOL. Disponibles.	3 11/32	3 11/32	—	—
19 Abril 1899.				
LIVERPOOL. Futura, Abril-Maig.	3 10/64	3 27/64	—	104

BARCELONA, 19 ABRIL 1899

Mercat indecis degut a la inseguretat dels cambis.

—Lo Consell ha terminat a las set, próximament.

Lo ministre d'Hisenda, encarregat dels assumptos del Ministeri d'Ultramar, com es sabut, llegí'l Decret de Supressió d'aquest Ministeri y la distribució dels serveys del mateix als Ministeris d'Hisenda, Gracia y Justicia y Governació.

Lo Decret fou aprobat.

Lo ministre de la Governació donà compte dels resultats de las eleccions en tot Espanya, excepte en vuyt ó nou districtes, dels que no s'han rebut encara las listas oficiales.

Dona compte també'l senyor Dato de la estadística dels grups parlamentaris que compondrán lo nou Congrés.

Lo senyor Silvela dona lectura de la Circular del Govern dirigida als Governadors, de que parlaré després.

A propòsit del ministre de Foment se acordà solemnizar l'aniversari de la mort del famós pintor Velázquez ab una exposició de las sevas obras, que's troban al Museu Nacional y en alguns altres del país y del extranger, y ab altres festeigs que proposará y desenojará a oportunitatment lo ministre del ram.

Lo propòsit es fer festes extraordinarias, semblants a las que's feren quant lo Centenari de Colón, ab objecte de atraure extrangers, «turistas», etc.

Lo resto del Consell s'invertí en l'estudi del pressupost de Foment.

—Al sortir del Consell, per encàrrech del president, lo ministre de la Governació anà a visitar al general Polavieja per enterarse de la seva salut.

La Circular dirigida als governadors

La Circular que ha llegit en lo Consell lo senyor Silvela y que'l Govern dirigeix als governadors de provincias, diu que en vista de las denuncias arribadas al Govern sobre l'intent de alterar en alguns districtes lo verdader resultat de las eleccions, pera lo que las passions de las respectives localitats no reparan en medis, lo Govern encarrega als governadors lo cumpiment estricte de la llei, procurant dintre de sas facultats evenciar que'l govern reprobata procediments, fent present que está decidit a exigir a la majoria que sigui implacable al examinar y jutjar las actas, a fi de conseguir que aquesta vegada no signifiqui res portar un acta si adeleix de vicis que la invalidin, advertint que res hi valdrán las influencias dels amichs, ni las compendias ab los adversaris.

Los incompatibles

Madrid, 20, 12:15 mat.

Se diu que desseguida que demà se proclamïn los candidats, dimitirán los que tinguin càrrech de funcionarios públics facilitant las ideas del Govern, respecte a incompatibilitats.

Mort d'un diari.—Lo que diu "El Nacional,"

Madrid 20, 12:50 mat.

Ha deixat de publicarse'l periódich canovista *El Estandarte*.

El Nacional, en un article titulat «Primer paso», creu que las censuras ministerials a l'indiferencia electoral y a las deficiencias del sufragi, revelan la intenció de restringirlo conforme a las tendencias plutocráticas que demostra el govern, com ho prova'l projecte de incompatibilitats.

Afirma que la limitació del sufragi, en lloch de perfeccionarlo, será'l primer pas en lo camí de la reacció.

Peticio

Madrid, 20, 1 mat.

Una comissió de fabricants ó indus-

COTONS

	Tanca mercat	Clausura anterior	Alta	Baixa
18 Abril 1899.				
NOVA YORK . . . (Disponibles.)	6 5/16	6 5/16	—	5
NOVA ORLEANS . . . (Disponibles.)	5 3/8	5 3/8	—	0
Arribos en los ports dels Estats Units lo dia 18 Abril.	5 11/16	5 11/16	—	13,000 balat.
en igual fetxa de l'any passat.	5.62	5.63	—	17,000
19 Abril 1899.				
LIVERPOOL. Disponibles.	3 11/32	3 11/32	—	—
19 Abril 1899.				
LIVERPOOL. Futura, Abril-Maig.	3 10/64	3 27/64	—	104

BARCELONA, 19 ABRIL 1899

Mercat indecis degut a la inseguretat dels cambis.

—Lo Consell ha terminat a las set, próximament.

Lo ministre d'Hisenda, encarregat dels assumptos del Ministeri d'Ultramar, com es sabut, llegí'l Decret de Supressió d'aquest Ministeri y la distribució dels serveys del mateix als Ministeris d'Hisenda, Gracia y Justicia y Governació.

Lo Decret fou aprobat.

Lo ministre de la Governació donà compte dels resultats de las eleccions en tot Espanya, excepte en vuyt ó nou districtes, dels que no s'han rebut encara las listas oficiales.

Dona compte també'l senyor Dato de la estadística dels grups parlamentaris que compondrán lo nou Congrés.

Lo senyor Silvela dona lectura de la Circular del Govern dirigida als Governadors, de que parlaré després.

A propòsit del ministre de Foment se acordà solemnizar l'aniversari de la mort del famós pintor Velázquez ab una exposició de las sevas obras, que's troban al Museu Nacional y en alguns altres del país y del extranger, y ab altres festeigs que proposará y desenojará a oportunitatment lo ministre del ram.

Lo propòsit es fer festes extraordinarias, semblants a las que's feren quant lo Centenari de Colón, ab objecte de atraure extrangers, «turistas», etc.

Lo resto del Consell s'invertí en l'estudi del pressupost de Foment.

—Al sortir del Consell, per encàrrech del president, lo ministre de la Governació anà a visitar al general Polavieja per enterarse de la seva salut.

La Circular dirigida als governadors

La Circular que ha llegit en lo Consell lo senyor Silvela y que'l Govern dirigeix als governadors de provincias, diu que en vista de las denuncias arribadas al Govern sobre l'intent de alterar en alguns districtes lo verdader resultat de las eleccions, pera lo que las passions de las respectives localitats no reparan en medis, lo Govern encarrega als governadors lo cumpiment estricte de la llei, procurant dintre de sas facultats evenciar que'l govern reprobata procediments, fent present que está decidit a exigir a la majoria que sigui implacable al examinar y jutjar las actas, a fi de conseguir que aquesta vegada no signifiqui res portar un acta si adeleix de vicis que la invalidin, advertint que res hi valdrán las influencias dels amichs, ni las compendias ab los adversaris.

Los incompatibles

Madrid, 20, 12:15 mat.

Se diu que desseguida que demà se proclamïn los candidats, dimitirán los que tinguin càrrech de funcionarios públics facilitant las ideas del Govern, respecte a incompatibilitats.

Mort d'un diari.—Lo que diu "El Nacional,"

Madrid 20, 12:50 mat.

Ha deixat de publicarse'l periódich canovista *El Estandarte*.

El Nacional, en un article titulat «Primer paso», creu que las censuras ministerials a l'indiferencia electoral y a las deficiencias del sufragi, revelan la intenció de restringirlo conforme a las tendencias plutocráticas que demostra el govern, com ho prova'l projecte de incompatibilitats.

Afirma que la limitació del sufragi, en lloch de perfeccionarlo, será'l primer pas en lo camí de la reacció.

Peticio

Madrid, 20, 1 mat.

Una comissió de fabricants ó indus-

Protesta dels socialistas

Madrid, 20, 1:20 mat.

Lo comitè socialista publica una protesta, y anuncia altra, documentada contra las eleccions de Madrid y Bilbao.

L'alarma de Durango

Madrid, 20, 1:40 mat.

Lo governador de Bilbao ha rebut un telegrama del comandant militar de Durango, dient que'ls alcaldes de dos pobles limítrofes li participaren que a la montanya hi havia alguns homes armats que havian fet foc contra'ls vehins.

S'ordenà que una campanya de cessadors d'Estella sortís en persecució dels malfactors, essent detinguts dos d'ells, als que's va ser ocupats punyals y gavinets.

Aquestos han declarat que entraren a un caserí esculant la finestra, essent lo roba l'objecte de la sortida.

Varias noticias

Madrid 20, 2 mat.

Lo senyor Maluquer, en nom de la Societat Económica de Barcelona, ha sollicitat que se li dongui a n'aquella entitat representació a la Junta del Comerç de exportació.

—Diu *El Correo* qu'existeixen en la actualitat 26 senadors vitalicis conservadors de majoria sobre'ls que pertanyen al partit liberal.

—Comunican de Bilbao que ha sarpat lo «Conde de Venadito» a l'objecte de vigilar la costa cantàbrica.

D'eleccions

Madrid, 20, 2:30 mat.

Segons las últimas noticias electorals rebudas aquí, resulta derrotat en Baseld y triomfant lo marqués de Jerez pera Badajoz.

Lo senyor Sagasta está molt disgustat, puig te noticia de que set candidatas liberals que tenian segur lo triomf, han sigut «aufegats» a última hora.

Lo Comerç de Cádiz

Madrid, 20, 2:55 mat.

S'ha comentat bastant que lo diputat ministerial per Cádiz, senyor Viesca, se negui a acompanyar a la Comissió de comerciants que demanan intervenció a l'Ajuntament.

En Silvela havia recomanat a n'en Viesca que'ls acompanyés pero, molts diputats califiquen d'insensata la petició dels comerciants.

Periódichs oficials

Boletín Oficial eclesiástico del obispado de Vich, del dia 15.

Discurs del S. S. al patriarcat romá.

Nombraments d'examinadors y Jutjes prosindicals.

Relació dels capellans de la diócesis que varen practicar exercicis espirituals durant l'any 1898.

Disposició de la Congregació de Sagrats Ritos respecte als oratoris que deuen ser considerats com a privats, públics y semi-públics; facultats que tenen respectivament en ells los prelats, reserva del S. S. y autorisació pera duplicar la Santa Misa.

Resolució de la S. R. y U. Inquisició referent al estat de llibertat en favor de esposas de quins marits signora si viuen.

Resolucions de la Sagrada Inquisició Romana sobre domicilis per contraure matrimoni.

Crónica de la diócesis. Vich. Funcions de Setmana Santa y Pascua.

Lo Comerç de Cádiz

Madrid, 20, 2:55 mat.

S'ha comentat bastant que lo diputat ministerial per Cádiz, senyor Viesca, se negui a acompanyar a la Comissió de comerciants que demanan intervenció a l'Ajuntament.

En Silvela havia recomanat a n'en Viesca que'ls acompanyés pero, molts diputats califiquen d'insensata la petició dels comerciants.

D'eleccions

Madrid, 20, 2:30 mat.

Segons las últimas noticias electorals rebudas aquí, resulta derrotat en Baseld y triomfant lo marqués de Jerez pera Badajoz.

Lo senyor Sagasta está molt disgustat, puig te noticia de que set candidatas liberals que tenian segur lo triomf, han sigut «aufegats» a última hora.

Lo Comerç de Cádiz

Madrid, 20, 2:55 mat.

S'ha comentat bastant que lo diputat ministerial per Cádiz, senyor Viesca, se negui a acompanyar a la Comissió de comerciants que demanan intervenció a l'Ajuntament.

En Silvela havia recomanat a n'en Viesca que'

